

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2020. október hó 20. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette miatt az I. rendű vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember hó 6. napján kihirdetett 14.B.109/2019/28. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 180.787,- (száznolcvanezer-hétszáznyolcvanhét) forint büntügyi költségből 14.400,- (tizennégyezer-négyszáznegyven) forint megfizetésére. A fennmaradó büntügyi költség az állam terhén marad.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az I. rendű vádlottat a Fővárosi Törvényszék a 2019. szeptember 6-án kihirdetett 14.B.109/2019/28. számú ítéletével testi sértés büntette (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) miatt 3 év szabadságvesztésre és 4 évre Magyarország területéről való kiutasításra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, továbbá határozott a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi lehetőségéről. Az I. rendű vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe. Határozott a bűnjelekről és részben kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült büntügyi költség viselésére.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott enyhítés, a védő eltérő jogi minősítés megállapítása és a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.
- [3] A védő fellebbezésének írásban benyújtott indokolásában és a nyilvános ülésen tartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette, hogy a terhelt az eljárás során konzekvens vallomást tett, elismerve a sértett kisebb erővel történő arcul ütését. Állította, hogy védeence védekezése arra irányult, a sértettnek semmilyen sérülést nem kívánt okozni, erre szándéka sem terjedt ki. A cselekmény kiváltó oka a sértettnek a szórakozóhelyen tanúsított ittasságával összefüggésbe hozható zavaró magatartása volt, amely miatt a sértettet a szórakozóhelyről ki is vezették. Hangsúlyozta, hogy a terhelt megbánást tanúsított, a sértettől az elsőfokú tárgyaláson bocsánatot kért, aki e bocsánatkérést elfogadta. Véleménye szerint a vádlotti védekezést, a súlyosabb sérülés okozására irányuló szándék hiányát alátámasztotta az orvos szakértő véleménye, mely szerint a vádlott által leadott ütés legfeljebb közepes erejű volt, nyolc napon belül gyógyuló sérülést okozott. Az ütés kisebb erejét igazolta a kamerafelvétel, valamint tanú 4tanú vallomása is. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette a tényállást, ellenben tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a sértett koponya és agy sérülései közvetett módon életveszélyesek lettek volna. Hivatkozott az igazságügyi orvos szakértő véleményére, melyben a szakértő közvetett életveszélyt látott

megállapíthatónak. Kiemelte a dr. szakértőszakértő tárgyaláson tett előadását, mely szerint a sértett sérülései nem az arcát ért közepesnél biztosan nem nagyobb erejű ütéstől, hanem az esés következtében az útpadkához való ütdődéstől keletkezett. A szakértő szerint minden olyan sérülés, amely az agyat, illetve a koponyát éri, életveszélyesnek tekintendő, a jelen ügyben azonban kizárt volt, hogy a sértett halála bekövetkezzen, a sértett orvosi ellátás nélkül is spontán meggyógyult volna. A védő álláspontja szerint a szakértői vélemény alapján a sértett sérülései nem tekinthetők életveszélyesnek, azok bár súlyos, ugyanakkor spontán gyógyuló sérülések voltak, a sértett halálának bekövetkezése pedig lényegében kizárt volt. A védelmi érvelés szerint az életveszély megállapításához legalább csekély fokban fel kellett volna állnia a halálos eredmény bekövetkezése lehetőségének. Amennyiben ez kizárható, akkor maga az életveszély sem áll fenn még közvetetten sem, hiszen annak lényege az, hogy a sértett esetében számolni kell a halálos eredmény bekövetkezésével. Ennek hiányában a sértett fejét ért, az üttest felületéhez történő ütdődésétől kialakult sérülései legfeljebb súlyosnak tekinthetők, miért is a cselekmény enyhébb jogi minősítését és ehhez igazodóan a büntetés markáns enyhítését indítványozta.

- [4] A cselekmény minősítésének változatlanul hagyása esetében is a büntetés lényeges enyhítését kérte, nevezetesen próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés alkalmazását. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság részben tévesen vette számba a súlyosító és az enyhítő körülményeket, mivel a vádlott terhére súlyosító körülmény nem állapítható meg. A vádlott nő, Magyarországon büntetlen előéletű, a külföldi elítéltetései pedig csekély tárgyi súlyú vagyron elleni bűncselekmények miatt történtek, amelyek Magyarországon legfeljebb szabálysértésként lettek volna értékelhetők. E csekély tárgyi súlyú bűncselekmények miatt nem okszerű az elsőfokú bíróság részéről a vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességre levont következtetés. A terhelt az elsőfokú eljárásban csatolt okirati bizonyítékok alapján biztos egzisztenciával, kedvező családi és társadalmi kapcsolatokkal rendelkező személy, akinek legális munkaviszonyból származó jövedelme van. Tévesnek tartotta a hasonló cselekmények elszaporodottságára utalást is figyelemmel arra, hogy a testi sértéses cselekmények száma 2015. év óta csökkenő tendenciát mutat, 2018-ban csaknem felére csökkent az ilyen bűncselekmények száma 2017. évhez képest. Mindezekre figyelemmel a generális prevenció célja enyhébb büntetés kiszabásával is megfelelően szolgálható. A súlyosító körülmények hiánya, és az elsőfokú ítéletben is ismertetett markáns enyhítő körülmények alapján próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását tartotta indokoltnak.
- [5] A *Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség* BF.786/2019/2. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a történeti tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott elkövetéskori tudat-tartalmára, és azon keresztül bűnösségére, továbbá törvényesen minősítette a vád tárgyává tett bűncselekményt. A minősítéssel összefüggésben kifejtett bírói álláspontot osztotta, így a védőnek az eltérő jogi minősítés, a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntette megállapítását kezdeményező véleményét nem tartotta megalapozottnak. Nézete szerint a törvényszék a vádlott javára és terhére megállapított bűnösségi körülmények alapján az Európai Unió területén pedig már két alkalommal elítélt vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas szabadságvesztést szabott ki, amelynek a törvényi minimumot kevéssel meghaladó mértéke is méltányos. A Magyarországon erőszakos bűncselekményt megvalósító román állampolgárságú vádlott Magyarországon történő tartózkodása a továbbiakban nem kívánatos, így az elsőfokú bíróság indokoltan szabott ki vele szemben kiutasítás büntetést, melynek mértékét is tetтарыosnak tartotta. Mivel az egyéb ítéleti rendelkezések is mindenben megfeleltek a törvényi előírásoknak, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.
- [6] A másodfokú bíróság az I. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak.

- [7] A felülbírálat az I. rendű vádlott védőjének a minősítést is támadó fellebbezésére figyelemmel – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) bekezdése alapján teljes körű volt.
- [8] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül, melynek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, az eljárást perrendszerűen folytatta le.
- [9] A törvényszék az ügyben releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is megvizsgálta, egybevetette, majd a tényállást a logika szabályai szerinti értékelése eredményeként állapította meg.
- [10] Ez a tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésének a) pontja alapján kis részben szorult kiegészítésre, ez a hiányosságként jelentkező megalapozatlanság az iratok tartalma alapján Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontjában írtak szerint orvosolható volt.
- [11] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 3. oldalának 3. bekezdését azzal egészíti ki, hogy az I. rendű vádlott jobb kézzel egyenesen a sértett bal szemöldöke tájékára mérte az ököllel leadott ütését.
- [12] A 3. oldal 4. bekezdését azzal egészíti ki, hogy az arc megtaposásától a sértett arcán külsérelmi nyom nem keletkezett.
- [13] A 3. oldal 5. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a sértett koponya- és agysérülései a hanyatt esés következtében a kemény talajhoz történő nekiütődés eredményeként alakultak ki (Dr. szakértőorvos szakértő véleménye a nyomozati iratok 273. oldala).
- [14] A sértett bal felső szemhéj bevérvzése is a vádlotti cselekménnyel összefüggésben, az I. rendű vádlott ököllel való ütésétől keletkezett (Dr. szakértőorvos szakértő kiegészítő véleménye a nyomozati iratok 627. oldala).
- [15] Nem a tényállás, hanem mindössze az indokolás 6. oldal második bekezdésének utolsó mondata is javítása szorult; az ittasság befolyásolta a *támadott* (támadó helyett) személy erejét, az ittasság ugyanis tompítja a reflexeket.
- [16] A másodfokú bíróság a Be. 593. § (3) bekezdése alapján a fentiek szerint kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét.
- [17] Az ügyben beszerzett bizonyítékok a tényállás valósághű megállapítását tették lehetővé. E bizonyítékok alapján a cselekmény lefolyásának, időpontjának, résztvevőinek, a vádlottak magatartásának valamennyi mozzanata kétségekívül rögzíthető volt. A tényállás ilyen pontossággal való meghatározását – a sértettnek az események lefolyására nézve állított amnéziája ellenére – a helyszínen lévő és az eseményeket jó minőségben rögzítő kamerafelvételek, az azokról készített rendőri jelentés és fényképfelvételek biztosították. A felvételen látottakkal teljes összhangban nyilatkozott a szemtanú, tanú 4a vallomásában, ezen túlmenően az eseményeket az I. rendű vádlott is a tanú vallomásával azonosan adta elő. A tárgyaláson az I. rendű vádlott már azt a nyomozás során hangoztatott védekezését sem tartotta fenn, hogy a sértett a cselekmény előtt az I. rendű vádlott nemi szerve felé akart volna nyúlni.
- [18] Az orvos szakértő nyomozás során adott írásbeli véleménye szintén összhangban volt a sérülés bekövetkezésének módjára nézve a beszerzett bizonyítékokkal. A szakértő kiegészítő véleményében hangsúlyozta, hogy az elkövető jobb kézzel egyenesen a sértett bal szemöldökének külső tájékára mért egy ütés, melytől a sértett azonnal a talajra hanyatt esett és eszméletét is elveszítette. A szakértő szerint a sértett a bal felső szemhéjának bevérvzését is a vádbeli cselekménnyel összefüggésben szenvedte el. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság ezt a körülményt a tényállásban nem rögzítette, ezért vált szükségessé a tényállás kiegészítése. Leszögezte továbbá a szakértő azt is, hogy ez a sérülés közepes erejű tompa erőművi behatásra (öklütés) keletkezett.
- [19] A szakértő véleménye cáfolata volt az I. rendű vádlottnak az ütés kis erejét állító védekezésének is. Ugyancsak a szakértői vélemény alapján helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra,

hogya a sértett életveszélyes következménnyel járó koponya- és ellencsapódásos agysérülései nem direkt, hanem indirekt módon, a sértettet ért ökölütés miatti hanyatt esés és a fej kemény talajnak való nekiütődése folytán keletkezett.

- [20] A törvényszék 2019. szeptember hó 6. napján hallgatta meg dr. szakértőigazságügyi orvos szakértőt, aki a tárgyaláson is fenntartotta az írásban benyújtott véleményét. Előadta, hogy a sértettnél ugyan idegsebészeti beavatkozásra nem volt szükség, azonban nyomáscsökkentő infúziókat kapott. Kijelentette, hogy a koponyatörés esetén a koponya megnyílik, ezért a fertőzés veszélye miatt a sértett sérülése már e miatt is életveszélyesnek minősült. Az életveszély a sértett esetében a halál bekövetkeztének elvi lehetőségét jelentette, pl. egy fertőzés esetén rosszabbra fordulhatott volna a sértett állapota. Összefoglalva álláspontját a szakértő azon a véleményén nem változtatott, hogy a konkrét esetben a koponyacsonttörés és a koponyasérülés miatt a közvetett életveszély kialakult, ami egyben azt is jelentette, hogy ez a sérülés magában hordozta a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetőségét (Fővárosi Törvényszék 4.B.109/2019/28. sorszámú jegyzőkönyv 11-13. oldal).
- [21] A védő által a fellebbezésében idézett szakértői megállapítás, mely szerint "kizárt a jelen ügyben, hogy a sértett halála bekövetkezzen, saját magától gyógyult" valóban elhangzott a szakértő részéről, de a szakértő nyomban hozzátette a közvetett életveszély bekövetkeztére utaló megállapítását is. Pontosan e körülmény határolja el a közvetett életveszélyt a közvetlentől. Utóbbi esetben kizárt ugyanis az orvosi közreműködés nélküli, „magától” történő gyógyulás. Azért sem helytálló a védőnek az az álláspontja, hogy a vizsgált konkrét esetben a sértett mindenféle orvosi kezelés nélkül gyógyult volna meg, mert a sértett több napig volt kórházban, ahol – bár műtéten nem esett át - infúziós kezelést kapott, amely nyilvánvalóan közrejátszott az állapotjavulásában.
- [22] Az eljárás során feltárt bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I. rendű vádlott büntető jogi felelősségére, és cselekményének minősítése is mindenben megfelelt az anyagi büntető jogszabályoknak. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a szándékos elkövetési magatartással okozati összefüggésben megvalósult eredmény tekintetében az I. rendű vádlottat mindössze a gondatlanság enyhébb foka, hanyagság terhelte. A másodfokú bíróság megítélése szerint az ügyben nem merült fel olyan körülmény, amelyben az I. rendű vádlott - mint az eredményt megíúsító okban - alappal bizakodhatott volna, azonban az kijelenthető, hogy a tőle elvárható figyelem és körültekintés elmulasztása miatt nem látta előre azt, hogy sértett– az ököllet történő bántalmazás során – akár eleshet és ettől életveszélyes sérülést is szenvedhet.
- [23] A másodfokú bíróság a minősítés tekintetében hangoztatott védelmi érvekkel így nem értett egyet. Az életveszély bekövetkezte ugyanis a vádlotti magatartással okozati összefüggésben megállapítható volt. Az ezt vitató, kétségbevonó védelmi érvek alapján ezért az enyhébb minősítés szóba sem jöhet.
- [24] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során túlnyomórészt hiánytalanul tárta fel az I. rendű vádlott javára és terhére figyelembe vehető bűnösségi körülményeket. Ezeket mindössze az alábbiak szerint szükséges kiegészíteni, illetve helyesbíteni: További súlyosító körülményként kellett értékelni azt, hogy az I. rendű vádlott indokolatlanul alkalmazott erőszakot az utcán békésen haladó sértettel szemben, tehát indokolatlan és érthetetlen volt az időben jóval korábbi nézeteltérésnek az utcán való eltúlzott mértékű megtorlása. Mellőzte a másodfokú bíróság az elszaporodottságot mint súlyosító körülményt, mivel azt a statisztikai adatok valóban nem támasztották alá. Ugyanakkor további enyhítő körülmény volt az eredmény tekintetében a gondatlanság enyhébb foka, a hanyagság, ami azzal magyarázható, hogy az erősen ittas állapotban lévő sértett az arcát ért közepes erejű ütéstől is elvesztette egyensúlyát és hanyatt esve indirekt módon szenvedte el az életveszélyes sérülését.

- [25] A másodfokú bíróság nem értett egyet a védőnek a bűnösségi körülményeket egyebekben kifogásoló érveivel, a külföldön történő elítéléseket még hogyha azok csekélyebb súlyú bűncselekmények miatt is születtek, helyesen értékelte az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként.
- [26] Az egyebekben helyesen feltért bűnösségi körülmények alapján az elsőfokú bíróság a cselekmény tárgyi súlyához, továbbá az elkövető előéletéhez és alanyi körében jelentkező körülményekhez igazodó szabadságvesztést szabott ki. A tételkeret alsó határa feletti, de a középértéket messze el nem érő három évi szabadságvesztéssel elérhetőek a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok, e büntetés számottevő, a védő kérelme szerinti enyhítése, főként a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése nem indokolt. A büntetés kiszabásának körében megjegyzendő, hogy az ügyész a beismerő vallomást tévő és a tárgyalásról lemondó vádlottal szemben 4 év szabadságvesztés büntetés kiszabására tett indítványt. Az I. rendű vádlott ugyan beismerte a cselekmény elkövetését, de a tárgyalás jogáról nem mondott le, az ügyészi indítványhoz képest pedig jóval enyhébb büntetésben, 3 év szabadságvesztésben részesült, amelynek további enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.
- [27] Az elsőfokú bíróság indokoltan alkalmazta a Magyarország on erőszakos bűncselekményt megvalósító román állampolgárságú I. rendű vádlottal szemben a kiutasítás büntetést, ezért ennek mellőzésére sem látott indokot a másodfokú bíróság.
- [28] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 14.B.109/2019/28. számú ítéletét, mivel annak egyéb rendelkezései is törvényesek voltak, a Be. 605. § (1) alapján helybenhagyta.
- [29] A Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. rendű vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség egy részének, a védelmével kapcsolatban felmerült költség megfizetésére. A magyar nyelv ismeretének hiányával összefüggésben felmerült bűnügyi költséget a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az I. rendű vádlott nem köteles viselni, ez a költség az állam terhére marad.
- [30] Figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság döntése nem ellentétes az elsőfokú bíróság döntésével, ezért a másodfokú bíróság ítélete ellen a Be. 615. § (1) alapján nincs helye fellebbezésnek.

Budapest, 2020. év október hó 20. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. . Halász Etelka s.k. . Németh Nándor s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 14.B.109/2019/28. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábrla 4.Bf.277/2019/30. számú végzése folytán az I. rendű vádlott tekintetében 2020. év október hó 20. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2020. év október hó 20. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke